

РЕШЕНИЕ

№ 7448

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8999** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Д. И. Д. от [населено място] срещу решение № 156395 от 22.07.2020 г. на софийски районен съд, НО, 121-ви състав по НАХД № 6229/2020 г., с което е потвърдено НП № 20-4332-005711/03.04.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което на основание чл. 183, ал.5, т.2 ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100,00 лв. за извършено на нарушение на чл. 119, ал.1 ЗДвП и са отнети 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

Касаторът моли за отмяна на решението и отмяна на НП, като посочва, че по никакъв начин не е виновна за съставения й АУАН.

В съдебно заседание се явява лично и заедно с адв. Д., който поддържа жалбата и моли за отмяна на решението и отмяна на НП. Посочва, че на мястото на наушението – Руски паметник, има кръгово кръстовище с общо 8 пешеходни пътеки, като три от тях са в посоката, в която се е движела жалбоподателката. Посочва, че е спряла във вътрешния кръг на Руски паметник, а в НП не е посочено на конкретно коя от пешеходните пътеки би могъл да бъде застрашен пешеходец. В посоката, в която се е движела жалбоподателката има пешеходна пътека с остров по средата и три платна, в които е възможно да застраши някой на пешеходната пътека, но на нея не е имало никой.

Ответникът, началник група към СДВР, отдел ПП, не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да състави АУАН № 633471/13.03.2020 г., мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, Е. С., установил, че на 13.03.2020 г., около 08.43 ч., Д. И. Д., като водач на лек автомобил БМВ 316 И, с рег. [рег.номер на МПС], управлявал лекия автомобил по бул. Ген. С., в посока от ул. П. Н. към пл. Руски паметник, когато на пешеходната пътека след улица В., обозначена с маркировка М 8.1 и пътен знак Д-17, не пропуска стъпилите на нея и пресичащи пешеходци. С това виновно е нарушил чл. 119, ал.1 ЗДвП /непропуска преминаващи пешеходци/.

Актът е съставен в присъствието на нарушителя, като му е връчен срещу подпис. При съставянето на АУАН е иззет контролен талон № 5641736.

В срок не са представени възражения срещу акта.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, началник група към СДВР, отдел ПП, съставил НП № 204332-005711/03.04.2020 г. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че Д. И. Д., като водач на лек автомобил БМВ 316 И, с рег. [рег.номер на МПС], управлявал лекия автомобил по бул. Ген. С., в посока от ул. П. Н. към пл. Руски паметник, когато на пешеходната пътека след улица В., обозначена с маркировка М 8.1 и пътен знак Д-17, не пропуска стъпилите на нея и пресичащи пешеходци. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 119 ал.1 ЗДвП, а на основание чл. 183, ал.5, т. 2 ЗДвП, на Д. И. Д. е наложено наказание глоба в размер на 100 лв. и са й отнети 8 контролни точки.

НП е връчено на нарушителя на 22.04.2020 г.

По делото е представена Заповед № 8121з-515/14.05.2016г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени полицейските органи, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях, в т.1.1.2 са записани и полицейските органи от сектор ПП, при ОД на МВР, а в т.1.2.10 от заповедта, е записан началник група „Административнонаказателна дейност“ в ОПП при СДВР – на обслужвана територия.

Видно от удостоверение рег. № 513р-78-256/17.09.2018 г., издателят на НП Г. Б. е назначена на длъжността началник група „Административнонаказателна дейност“ в 03 сектор „Административно обслужване“ ОПП.

По делото е представена справка картон на водача Д. И. Д., от която е видно, че процесното нарушение на ЗДвП е първото такова за касатора.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя и свидетелят при съставянето на АУАН.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 156395 от 22.07.2020 г. по НАХД № 6229/2020 г., с което е потвърдено НП № 204332-005711/03.04.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което на основание чл. 183, ал.5, т.2 ЗДвП на жалбоподателя е

наложена глоба в размер на 100,00 лв. за извършено на нарушение на чл. 119, ал.1 ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 8 контролни точки.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 156395 от 22.07.2020 г., на софийски районен съд, НО, 121 състав по НАХД № 6229/2020 г., с което е потвърдено НП № 204332-005711/03.04.2020 г., с което на основание чл. 183, ал.5, т.2 ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100,00 лв. за извършено на нарушение на чл. 119, ал.1 ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 8 контролни точки.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Д. И. Д. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началник група към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма, съгласно представените доказателства. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, както писмени, така и гласни доказателства по делото. Приел, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 13.03.2020

г., около 08.43 ч., Д. И. Д., управлявала лек автомобил БМВ 316 И, с рег. [рег.номер на МПС] по бул. Ген. С., в посока от ул. П. Н. към пл. Руски паметник, когато на пешеходната пътека след улица В., обозначена с маркировка М 8.1 и пътен знак Д-17, не пропуснала стъпилите на нея и пресичащи пешеходци.

От събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност категорично се установява от субективна и обективна страна, нарушението по чл. 119, ал.1 от ЗДвП. Квалификацията е правилна и не липсват елементи от фактическия състав на нарушението. Деянието е описано със съставомерните си признаци. Посочената като нарушена разпоредба на чл. 119, ал.1 ЗДвП, установява за водача на нерелсово пътно превозно средство задължението при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре, а неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.2 ЗДвП. Наличието на нарушение е установено категорично по делото, като жалбоподателят не е представил доказателства, които да противостоят на установеното от контролните органи. Описаните по-горе факти, са вписани в акта за установяване на административно нарушение, в протокола за ПТП. Съгласно чл. 189, ал.2 ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно, съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. Както се посочи, противното не е доказано, като дори изобщо не са ангажирани доказателства, които да оборят доказателствената стойност на съставения АУАН. В този смисъл, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

Нормата на чл.119, ал.1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение на водача на пътно превозно средство - задължението при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци. Съвкупният анализ на установените във въззивното производство факти обуславя извод, че касаторът се е отклонил от цитираното правило за поведение.

Размера на определеното наказание е съответен на извършеното нарушение и на предвиденото в закона наказание. Съгласно административнонаказателна норма на чл. 183, ал.5, т. 2 ЗДвП, който не изпълни задължението си по чл. 119 ЗДвП, се наказва с глоба в размер 100 лв. Т.е., размерът на глобата е фиксиран и за наказващия орган, както и за съда не съществува възможност за преценка относно размера на наказанието.

Същевременно, с Наредба № Из-2539 на МВР от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, чл. 6, т.14 е предвиден, че за

неосигуряване на предимство при преминаване през пешеходна пътека (чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП) се отнемат 8 контролни точки. Т.е., и в тази час НП е правилно и наказанието и е съобразено с разпоредбите на подзаконовия нормативен акт.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, ал.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 156395 от 22.07.2020 г., постановено по НАХД № 6229/2020 г. на софийски районен съд, НО, 121-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.